

UDC (УДК) 342.336.71:65.012.32
JEL Classification: K 10; K 23

Проць Іванна Миколаївна,

кандидат юридичних наук,
доцент кафедри адміністративно-правових дисциплін
Львівського державного університету внутрішніх справ
(Львів, Україна)
e-mail: terezu-lev@ukr.net
ORCID ID: 0000-0002-6483-0121

ПРАВОВА ПРИРОДА ПРАВОВІДНОСИН У СФЕРІ СТРАХУВАННЯ: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Анотація. На підставі теоретико-правового аналізу наукових досліджень, чинного законодавства розглянуто правову природу страхування, яка обумовлена трьома ключовими підходами – економічним, матеріальним і правовим. Указано, що страхування – комплексний правовий інститут, до якого входять норми конституційного, цивільного, фінансового, адміністративного, трудового права, права соціального забезпечення, а правовідносини, що виникають із приводу страхування, мають публічно-правовий і приватноправовий характер.

Ключові поняття: правові відносини, страхування, фінансове право, публічно-правові та приватноправові відносини, комплексний правовий інститут.

Prots Ivanna,

PhD (Law), Associate Professor
of the Department of Administrative Law Disciplines,
Lviv State University of Internal Affairs
(Lviv, Ukraine)
e-mail: terezu-lev@ukr.net
ORCID ID: 0000-0002-6483-0121

LEGAL NATURE OF LEGAL RELATIONS IN THE FIELD OF INSURANCE: ADMINISTRATIVE AND LEGAL ASPECT

Abstract. On the basis of the systematic theoretical and legal analysis of scientific researches and the current legislation the legal nature of insurance which is caused by three key approaches – economic, material and legal is investigated. The economic essence of insurance is expressed through the category of monetary funds needed to cover unforeseen needs of society; the material nature of insurance is disclosed through the category of monetary funds, which are used to compensate for damage caused by natural disasters and unforeseen circumstances; the legal content of insurance is manifested through a set of rules governing economic relations related to the protection of the legitimate interests of individuals and legal entities, public entities. It is noted that insurance has all the main functions of the category of finance in financial law but in certain specific manifestations. It is stated that insurance is a complex legal institution, which includes the rules of constitutional, civil, financial, administrative, labor law, social security law, and legal relations arising in connection with insurance, which are public and private law.

Imperative norms of the field of financial law have priority in the regulation of public relations, formed in the organization of insurance, implementation of compulsory insurance, licensing of insurance entities, ensuring financial stability and solvency of insurers, on the reorganization of insurance companies, in the National Bank Ukraine's regulatory powers in the areas of insurance control and insurance supervision.

Key concepts: legal relations, insurance, financial law, public and private relations, complex legal institute.

DOI 10.32518/2617-4162-2021-2-33-38

Вступ

Страховання має захищати майнові інтереси суспільства і держави, є важливим та необхід-

ним елементом наявної системи економічних відносин. Страховання – одна з найдавніших категорій суспільних відносин. Через механізм

страхування забезпечується захист громадян і господарюючих суб'єктів від несприятливих подій, стійкість господарської діяльності підприємств, безперервність суспільного відтворення. Унікальність механізму страхування полягає в тому, що він не тільки виконує функцію захисту майнових інтересів фізичних і юридичних осіб, а й вирішує чимало макроекономічних завдань держави шляхом реалізації страховиками діяльності з формування, належного розподілу і використання обов'язкових фондів соціального страхування, фонду обов'язкового страхування внесків, страхових фондів суб'єктів фінансової діяльності (далі – страхових грошових фондів), що зосереджуються в різних ланках фінансової системи держави. Страхування завжди досліджується як спеціальна, особлива фінансова послуга, що забезпечує оцінку і страхування ризиків та фінансового відшкодування втрат від настання таких ризиків. Аналіз особливостей і місця страхування в ціннісному розвитку фінансової системи держави та її стабільності нині набуває важливого значення.

Розвиток страхування доречно розглядати у загальному контексті еволюції глобальних і національних систем, на які, відповідно, впливають високі темпи розвитку і національних, і міжнародних фінансових ринків, багатоаспектна інтеграція, циклічні коливання, нестабільність міжнародних товарних і фінансових ринків, часті зовнішні шоки для національних економік.

Усі вказані процеси актуалізують необхідність забезпечення стабільності й ефективності національних і міжнародних, глобальних фінансових систем. Тому відбувається посилення потреби у забезпеченні фінансової стабільності.

Фінансова система є централізованою і такою, що орієнтується на банки, тому тенденції страхування багато в чому обумовлюються співвідношенням його розвитку з процесам у банківській сфері. В ХХІ столітті страхування ввійшло як одна з найбільш розвинених та ефективних сфер діяльності. Про це свідчать суми надходжень (доходів) страхових премій, які у світі щороку зростають швидше, ніж ВВП. Проте чимало дослідників страхової справи справедливо вважають, що рівень розвитку страхового ринку є одним із важливих показників економічного розвитку держави.

За допомогою страхування людина реалізує одну з найважливіших своїх потреб – потреба в безпеці.

Зміст страхування полягає в тому, що цей різновид (підвид) людської діяльності спрямований на захист майнових інтересів фізичних і юридичних осіб, які потерпіли у зв'язку

із настанням страхових випадків, визначених договором чи страховим законодавством, коштами страхових фондів, що формуються учасниками страхової справи.

Проблеми правовідносин у сфері страхування досліджено у багатьох роботах науковців і практиків, з-поміж яких значний внесок зробили О. Ф. Андрійко, В. П. Нагребельний, Д. А. Бекарська, Л. К. Воронова, Р. О. Гаврилюк, Л. В. Гуцаленко, В. А. Дерій, О. О. Дмитрик, І. О. Кресіна, М. М. Коцупатрій, І. І. Кучеров, М. П. Кучерявенко, М. М. Марченко, А. О. Монаєнко, О. О. Репетько, О. М. Ярошенко та ін.

З огляду на державну та соціальну значущість страхування, особливої уваги й осмислення вимагає наукова невизначеність із низки питань, зокрема щодо правової природи правових відносин, пов'язаних з формуванням концептуальних основ фінансово-правового регулювання страхової справи в Україні.

Метою статті є дослідження правової природи правовідносин у сфері страхування.

1. Структура правових відносин у страхуванні

Суспільні відносини, що виникають у сфері страхування, мають комплексний характер і одночасно врегулюються з боку норм конституційного, цивільного, фінансового, адміністративного, трудового права, права соціального забезпечення.

Для встановлення правової природи саме фінансових відносин у сфері страхування потрібно виявити особливості регулятивного впливу норм окремих галузей національного права на суспільні відносини, що формуються в зазначеній сфері.

Конституційне право України закріплює основні та базові принципи, що мають значення для всіх інших галузей національного права. Нормами Конституції України закріплюються положення, що стосуються охорони здоров'я та надання медичної допомоги, гарантування соціального забезпечення за віком, у випадку хвороби, інвалідності, втрати годувальника тощо.

Норми цивільного права регламентують договірні відносини у сфері страхування, ґрунтовані на диспозитивних засадах правового регулювання. Зазначені норми закріплюють підстави виникнення, зміни та припинення цивільних правовідносин у сфері страхування, визначають права й обов'язки суб'єктів цих відносин, підстави звільнення страховиків від обов'язків за страховими зобов'язаннями тощо.

Фінансові правовідносини у сфері страхування, що складаються в процесі діяльності з

формування, розподілу та використання страхових грошових фондів, є за своєю правовою природою двосторонніми, а матеріальною базою слугує рух грошових коштів. Фінансові правовідносини у сфері страхування характеризуються як державні владно-майнові відносини [1].

Унаслідок цього однією із сторін у зазначених правовідносинах є держава в особі уповноважених органів державної влади, органів місцевого самоврядування, Національного банку України, які наділяються державно-владними повноваженнями, а іншою – інші супідрядні суб'єкти, які не наділені владною компетенцією.

Однак слід підкреслити, що ознака державно-владних майнових відносин характерна для адміністративних правовідносин, які виникають, змінюються та припиняються в процесі організації виконавчо-розпорядчих органів, у ході управлінської діяльності держави на основі імперативного методу правового регулювання, що характерний також для галузі фінансового права.

Але, якщо в адміністративному праві, зокрема при врегулюванні адміністративних відносин у сфері страхування, використовуються такі способи правової регламентації, як імперативні приписи, дозволи, заборони тощо, то специфіка методу фінансового права відображається в поєднанні таких способів правового регулювання: позитивного зобов'язання, заборони, дозволу, узгодження, правових рекомендацій, заохочень, договірно-правового регулювання.

У фінансовому праві, зокрема при врегулюванні фінансових відносин у сфері страхування, допускаються менш жорсткі відносини влади та підпорядкування. Підпорядкованість суб'єктів фінансових відносин виникає виключно у межах правових зв'язків, що формуються у сфері збирання, розподілу та використання страхових грошових фондів, має гнучкий, функціональний характер.

Гнучкість владно-підпорядкованого зв'язку виявляється у тому, що в складних фінансових правовідносинах, зокрема у сфері страхування, одна і та ж група суб'єктів одночасно може займати владне і підлегле становище (наприклад, Національний банк України).

Норми адміністративного права, своєю чергою, регламентують і координують діяльність органів виконавчої влади України, діяльність між адміністрацією органів місцевого самоврядування та адміністрацією державних організацій, установ, підприємств, інші вертикальні (структурні) суспільні відносини у сфері страхування.

Норми трудового права регламентують суспільні відносини у сфері страхування, пов'язані з організацією праці працівників у страхових організаціях, прийомом на роботу та звільненням, визначенням режиму праці та відпочинку, інші питання. Зазначені положення мають загальне призначення та загальні принципи, характерні для всіх галузей національного права, різних видів господарської діяльності, тому вони повинні розглядатися виключно у межах трудового права.

Доцільно виокремити певні правові норми, які не регламентують суспільні відносини у сфері страхування, оскільки вони не включаються у предмет правового регулювання, не мають ознак страхового характеру. Майнові зобов'язання, які виникають між страховиком і страхувальником, регламентуються нормами цивільного права [2].

У частині соціального страхування, що є відокремленою формою страхування, формуються суспільні відносини між страховиком і страхувальником у зв'язку з виконанням взятих зобов'язань перед застрахованими особами з соціального забезпечення, що реалізується за рахунок страхових виплат, надання необхідної допомоги, пенсій і інших видів страхового забезпечення у разі настання страхового випадку. Зазначені суспільні відносини регулюються нормами права соціального забезпечення у поєднанні диспозитивного й імперативного методів правового регулювання при домінуванні останнього, що має розпорядчий характер.

У фінансовому праві регламентація досліджуваних відносин здійснюється переважно за допомогою імперативного методу правового регулювання. У наявності чітке розмежування норм фінансового права та права соціального забезпечення, що регламентують суспільні відносини у сфері страхування.

2. Правова природа страхових правовідносин

Варто зазначити, що в юридичній науці ведуться дискусії з приводу встановлення правової природи страхування.

Здійснення Національним банком України повноважень із регулювання, страхового контролю та страхового нагляду, не входять до цивільних правовідносин, а зачіпають інтереси суспільства, піддаються регламентації нормами публічного права, насамперед галузі фінансового права.

Особливий науковий інтерес викликає позиція вчених щодо правової регламентації суспільних відносин у сфері страхування: при співвіднесенні приватного та публічного в регулюванні суспільних відносин у сфері стра-

хування немає чіткої лінії демаркації, оскільки в першому і в другому випадках завжди є відступ у бік протилежного принципу. Головним елементом, що об'єднує приватні та публічні аспекти у страхуванні, є соціально-економічна природа страхування. Правові відносини доцільно поділити на групи залежно від суб'єкта правовідносин і галузевої належності правових норм, які регулюють ці відносини: основні та супутні (адміністративно-правові) й додаткові (цивільно-правові) [3, с. 17].

О. І. Ледвій розглядає страхування з погляду комплексного правового утворення у контексті підприємницької діяльності. Однак, будучи комплексним правовим утворенням, страхування позбавляється свого предмета й методу правового регулювання в їх звичайному розумінні [4, с. 155–156].

Цікавою є позиція О. М. Зайця, який включив страхування у предмет фінансового права та призначив його як фінансово-страхове право, що представляє комплексний правовий інститут, який охоплює норми фінансового, цивільного, трудового права і права соціального забезпечення [5, с. 327].

У науковій літературі є думки, що норми, які регулюють суспільні відносини у сфері організації страхової справи, реалізації контролю та нагляду за суб'єктами страхової справи, становлять комплексну галузь права. Поява безлічі нових галузей права може призвести до розмиття кордонів правового регулювання суспільних відносин у сфері страхування, зайвої диференціації правової регламентації.

Нині у загальній теорії права нема єдиної думки з приводу існування комплексних галузей права. О. С. Койчева, розглядаючи банківське право у системі фінансово-правових дисциплін, зазначає, що банківське право не може бути комплексною галуззю права, оскільки не має істотної ознаки самостійності, що характерна окремим галузям права [6, с. 170].

У зазначеному контексті доцільно розглядати страхування з погляду комплексного інституту законодавства.

Варто окремо проаналізувати позицію, яка розглядає сукупність норм, що регулюють суспільні відносини у сфері страхування, як підгалузь фінансового права. Цей висновок формується виходячи з визначення страхування як складової фінансової діяльності держави, проте не бере до уваги всі суспільні відносини у сфері страхування, що підлягають урегулюванню з боку норм суміжних галузей національного права.

Розвиток страхової системи й ефективне функціонування в регіонах України є проблематичні без створення умов для посилення кон-

курентції на місцях. Державне фінансове адміністрування має враховувати фінансовий стан і реальну грошову масу й чимало інших чинників, що характеризують рівень соціально-економічного розвитку різних регіонів держави [7, с. 16].

О. П. Підцерковний зазначає, саме тому на часі напрацювання нового доктринального бачення національних страхових правовідносин, переосмислення категоріального апарату з погляду підвищення ефективності страхування, визначення перспективних напрямів правових удосконалень у страховій сфері та загалом формування сучасної концепції правового впливу на страхові відносини у сфері господарювання [8].

Найбільш об'єктивно видається позиція тих учених, які відносять страхування до комплексного правового інституту, що інтегрує норми приватного та публічного права. Цей висновок обґрунтовується тим, що суспільні відносини у сфері страхування регулюються нормами різних галузей національного права – конституційного, цивільного, фінансового, адміністративного, трудового права та права соціального забезпечення [9, с. 115].

Можна виокремити дві групи суспільних відносин у сфері страхування:

1. Суспільні відносини, що формуються під час організації страхової справи, реалізації обов'язкового страхування, ліцензування діяльності суб'єктів страхової справи, забезпечення фінансової стійкості та платоспроможності страховиків, санації страхових організацій, здійснення Національним банком України повноважень із регулювання, страхового контролю та страхового нагляду. В цьому разі суспільні відносини мають публічно-правову природу, оскільки вони зачіпають інтереси суспільства та піддаються регламентації нормами публічного права, насамперед галузі фінансового права.

2. Інші відносини, пов'язані із забезпеченням страхового захисту прав і законних інтересів суб'єктів, що підлягають урегулюванню з боку норм суміжних галузей національного права. Перша група відносин регулюється нормами фінансового права. У цих відносинах однією зі сторін є держава в особі уповноважених органів державної влади, органів місцевого самоврядування, Національного банку України, наділених державно-владними повноваженнями, а інший – учасники суспільних відносин у сфері страхування, чий майнові інтереси підлягають захисту з боку держави.

При дослідженні фінансової сутності страхування необхідно виходити з двох головних складових – обов'язкова наявність грошових

і перерозподільних відносин, тобто існування фінансово-економічних відносин.

Можна констатувати: діяльність страховиків безпосередньо пов'язана з формуванням, розподілом і використанням страхових грошових фондів, що слугує основою для безперервного та безперебійного процесу відтворення.

Витрачання страхових ресурсів здійснюється виключно в суворо визначених випадках, отже, страхуванню характерна ознака цільового використання створюваного фонду. Цей процес здійснюється у грошовій формі, тому фінансові відносини, які є в основі страхування, виражаються через оборот грошових коштів, тобто є грошовими відносинами. Страхування нерозривно пов'язане з поняттями фінанси та кредит, тому це особлива форма грошових відносин, що реалізуються через систему фінансів страхових організацій [10, с. 86].

Категорія фінанси охоплює грошові відносини, що формуються в процесі становлення, розподілу та використання публічних фондів (зокрема страхових грошових фондів). Страхування пов'язане з поняттям кредит. Ознака, що вказує на цю обставину, – зворотність коштів страхового фонду.

На відміну від кредиту, який повинен бути повернутий у певний проміжок часу, в страхуванні сплата страхового відшкодування застрахованій особі здійснюється виключно при настанні конкретного, визначеного законом або договором страхового випадку.

Страхування характеризується імовірнісним характером відносин. Розглядаючи перерозподільний характер фінансово-економічних відносин у сфері страхування, потрібно підкреслити, що базисом є факт перерозподілу грошових коштів між учасниками суспільних відносин у сфері страхування.

Виокремлена ознака є істотною, тому що за допомогою наявних перерозподільних відносин зацікавлені особи, які вклали кошти у страховий фонд, при настанні певних страхових випадків можуть отримати набагато більший результат, виражений у грошовій формі, ніж той, який був вкладений.

Перерозподільний характер фінансово-економічних відносин у сфері страхування

пов'язаний із процесом розподілу, перекладання збитків на зацікавлених у цьому осіб.

Цей процес забезпечує своєчасні страхові виплати в установленому розмірі. Зазначена ознака виявляється через замкнутість перерозподільних відносин. Окрім розкладки по колу осіб, виділяються також розкладка за часом і розкладка у просторі.

Висновки

Аналіз правової природи страхування дав змогу сформулювати наступне:

– по-перше, правова природа страхування обумовлена трьома ключовими підходами – економічним, матеріальним і правовим. Економічна сутність страхування виражається через категорію грошові фонди, необхідні для покриття непередбачених потреб суспільства та його членів; матеріальна природа страхування розкривається через категорію грошові фонди, які використовуються для відшкодування збитку, що виник у результаті стихійний лих і непередбачених обставин; правовий зміст страхування виявляється через сукупність норм, що регулюють економічні відносини, пов'язані із захистом законних інтересів фізичних і юридичних осіб, публічно-правових утворень;

– по-друге, страхуванню притаманні всі основні функції категорії фінансів у фінансовому праві, але у певних специфічних виявах;

– по-третє, страхування – комплексний правовий інститут, до якого входять норми конституційного, цивільного, фінансового, адміністративного, трудового права, права соціального забезпечення, а правовідносини, що виникають із приводу страхування, мають публічно-правовий і приватноправовий характер.

Імперативні норми галузі фінансового права мають пріоритет у регулюванні суспільних відносин, що формуються при організації страхової справи, реалізації обов'язкового страхування, ліцензуванні діяльності суб'єктів страхової справи, забезпеченні фінансової стійкості та платоспроможності страховиків, щодо санацій відносно страхових організацій, у здійсненні Національним банком України повноважень з регулювання, у сферах страхового контролю та страхового нагляду.

Список використаних джерел

1. Про страхування : Закон України від 07.03.1996 р. № 85/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/85/96-%D0%B2%D1%80>
2. Цивільний кодекс України : Закон України від 16.01.2003 р. № 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/435-15>
3. Бортник Н. П., Єсімов С. С. Адміністративно-правові відносини у сфері обов'язкового страхування цивільної відповідальності власників транспортних засобів. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія: *Юридичні науки*. 2015. № 825. С. 9–17.

4. Ледвій О. І. Адміністративно-правове регулювання страхування як виду підприємницької діяльності. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія: Юридичні науки*. 2019. Вип. 21. С. 154–160.
5. Заяць О. М. Ознаки інституту страхування, які відносять його до системи фінансового права. *Форум права*. 2013. № 1. С. 323–327.
6. Койчева О. С. «Банківське право» у системі фінансово-правових дисциплін. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2021. № 1. С. 169–172.
7. Бортник Н. П., Єсімов С. С. Адміністративно-правові відносини при здійсненні державного фінансового адміністрування Національним банком України. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія: Юридичні науки*. 2015. № 827. С. 9–16.
8. Підцерковний О. П. Проблеми дослідження страхових правовідносин у контексті їх спрямування на розвиток галузей економіки. 24.02.2020. Платформа стратегічної та законотворчої аналітики. URL: <https://coordynata.com.ua/problemi-doslidzenna-strahovih-pravovidnosin-u-konteksti-ih-spramuvanna-na-rozvitok-galujej-ekonomiki>
9. Воронова Л. К. Фінансове право України : підручник. Київ : Прецедент, 2006. 438 с.
10. Ковалів М. В., Єсімов С. С., Проць І. М., Лозинський Ю. Р. Правове регулювання фінансового контролю в Україні : навч. посіб. Львів : ЛДУВС, 2018. 267 с.

References

1. Pro strakhuvannya: Zakon Ukrayiny vid 07.03.1996 r. № 85/96-VR [On insurance: Law of Ukraine of March 7, 1996 № 85/96-VR]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/85/96-%D0%B2%D1%80> [in Ukr.].
2. Tsyvil'nyy kodeks Ukrayiny: Zakon Ukrayiny vid 16.01.2003 r. № 435-IV [Civil Code of Ukraine: Law of Ukraine of January 16, 2003 № 435-IV]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/435-15> [in Ukr.].
3. Bortnyk, N. P., & Yesimov, S. S. (2015). Administratyvno-pravovi vidnosyny u sferi obov'yazkovoho strakhuvannya tsyvil'noyi vidpovidal'nosti vlasnykiv transportnykh zasobiv [Administrative and legal relations in the field of compulsory civil liability insurance of vehicle owners]. *Visnyk Natsional'noho universytetu «L'viv's'ka politekhnika». Seriya: Yurydychni nauky (Bulletin of the National University) Lviv Polytechnic». Series: Legal Sciences*, 825, 9–17 [in Ukr.].
4. Ledviy, O. I. (2019). Administratyvno-pravove rehulyuvannya strakhuvannya yak vydu pidpryemnyts'koyi diyal'nosti [Administrative and legal regulation of insurance as a type of business activity]. *Visnyk Natsional'noho universytetu «L'viv's'ka politekhnika». Seriya: Yurydychni nauky (Bulletin of the National University) Lviv Polytechnic». Series: Legal Sciences*, 21, 154–160 [in Ukr.].
5. Zayats', O. M. (2013). Oznyaky instytutu strakhuvannya, yaki vidnosyat' yoho do systemy finansovoho prava [Signs of an insurance institution that relate it to the system of financial law]. *Forum prava (Law Forum)*, 1, 323–327 [in Ukr.].
6. Koycheva, O. S. (2021). «Bankivs'ke pravo» u systemi finansovo-pravovykh dystsyplin [«Banking Law» in the system of financial and legal disciplines]. *Yurydychnyy naukovyy elektronnyy zhurnal (Legal scientific electronic journal)*, 1, 169–172 [in Ukr.].
7. Bortnyk, N. P., & Yesimov, S. S. (2015). Administratyvno-pravovi vidnosyny pry zdiysnenni derzhavnoho finansovoho administruvannya Natsional'nym bankom Ukrayiny [Administrative and legal relations in the implementation of public financial administration by the National Bank of Ukraine]. *Visnyk Natsional'noho universytetu «L'viv's'ka politekhnika». Seriya: Yurydychni nauky (Bulletin of the National University) Lviv Polytechnic». Series: Legal Sciences*, 827, 9–16 [in Ukr.].
8. Pidtserkovnyy, O. P. (2020). Problemy doslidzhennya strahovykh pravovidnosyn u konteksti yikh spryamuvannya na rozvytok haluzej ekonomiky [Problems of research of insurance legal relations in the context of their direction on development of branches of economy]. 24.02.2020. Platforma stratehichnoyi ta zakonotvorchoyi analityky (Platform of strategic and legislative analysis). Retrieved from <https://coordynata.com.ua/problemi-doslidzenna-strahovih-pravovidnosin-u-konteksti-ih-spramuvanna-na-rozvitok-galujej-ekonomiki> [in Ukr.].
9. Voronova, L. K. (2006). Finansove pravo Ukrayiny [Financial law of Ukraine]. Kyiv: Pretsedent [in Ukr.].
10. Kovaliv, M. V., Yesimov, S. S., Prots', I. M., & Lozyns'kyy, Yu. R. (2018). Pravove rehulyuvannya finansovoho kontrolyu v Ukrayini [Legal regulation of financial control in Ukraine]. L'viv: LDUVS [in Ukr.].

Стаття: надійшла до редакції 04.04.2021
прийнята до друку 10.06.2021
The article: is received 04.04.2021
is accepted 10.06.2021